

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. J.S.B. va interposar, en data 9-11-2005, demanda envers el Sr. C.S.G., en virtut de la qual sol·licitava que es condemnés al defenent al pagament de la quantitat de 166.318,28 euros, amb més els interessos legals i amb imposició de les costes processals.

Per escrit de data 30-11-2005, la representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda articulant les excepcions de manca de jurisdicció i subsidiàriament de litispendència.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 25-7-2007, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDIM: que hem d'estimar i estimem l'excepció dilatòria de manca de competència jurisdiccional dels tribunals andorrans interposada pel Sr. C.S.G. contra la demanda principal instada per la Sra. J.S.B.; condemnant a la segona a les costes judicials d'aquest incident, segons estableix el darrer considerant de la present resolució"

III.- La part agent ha interposat recurs contra la resolució dictada a la instància i, en data 23-11-2007,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

va formular escrit de conclusions, segons el qual i pels arguments continguts en el mateix sol·licita la revocació de l'Aute d'instància. Per el contrari, la part recorreguda va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 15-1-2008, en el qual demana que es procedeixi a la confirmació de la resolució d'instància, amb imposició a la part recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius de recurs o greuges en els que fonamenta la part agent el seu recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, considera que els tribunals andorrans són competents per a conèixer de les qüestions que es susciten en el procés. Així, si bé admet que el fur del domicili del demandat és el principal, existeix un altre amb caire alternatiu que, en matèria contractual, és la lex loci actus i la lex loci executionis i que els vincles amb el Principat d'Andorra són molt forts. Afegeix que s'invoca el "forum non conveniens" i que aquest contravé el principi de seguretat jurídica, d'accés a la jurisdicció i de tutela judicial efectiva, així com el principi de legalitat, de jerarquia i de publicitat de les normes jurídiques. A més, entén que no esdevé aplicable l'article 49 de la llei qualificada del matrimoni perquè no s'ha instat una acció matrimonial. I, en segon terme, manifesta que el tribunal d'instància, de forma incomprensible, no s'ha pronunciat sobre l'excepció de litispendència.

II.- El present recurs ha de ser refusat en atenció als arguments que, a continuació, s'exposen. Resta acreditat a les actuacions que la demanda interposada per la part agent s'adreça a l'obtenció de la meitat del numerari del compte corrent numeral, obert a l'entitat B.M., pels litigants, atès que s'entén que es tracta d'un bé comú i que s'està tramitant la separació dels titulars del compte, casats en règim de guanys. D'acord amb aquestes premisses s'ha d'indicar que, com ha posat de manifest el jutjador d'instància, i la jurisprudència

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

d'aquesta Sala en Aute de 17-3-2005 i sentència de 20-12-2005, que la jurisdicció competent per a resoldre el litigi és la que s'identifica amb el domicili del demandat, excepte que la llei ho estableixi de forma diferent o bé que existeixi acord entre les parts.

En el present cas, consta també provat que cap de les parts litigants ostenta la nacionalitat andorrana ni es troben domiciliats en el territori del Principat. Conseqüentment, s'escau determinar si, en el cas que ens ocupa, es pot acudir al fur del lloc de celebració o d'execució del contracte. En aquest sentit, aquesta Sala ja ha tingut ocasió de posar de relleu (Aute de 17-3-2005 i STSJA 20-12-2005) que el fur relatiu al lloc de celebració o d'execució del contracte no es pot considerar com alternatiu, sinó solament com a subsidiari i a més ha de concórrer un altre pressupòsit, consistent en que existeixi en el procés un vincle estret i intens entre el fons de l'afer i el territori andorrà.

En consonància amb les consideracions anteriors, resulta que el vincle o la connexió entre el fons del procés i el territori andorrà no es troba en el supòsit que s'examina perquè l'extrem relatiu al repartiment d'un compte numeral constitueix una qüestió referent al règim econòmic matrimonial i a la incidència que la crisi matrimonial comporta sobre el mateix. Per tant, no existeix cap infracció dels principis constitucionals que informen el procés civil (cfr. Art. 10 C.A.) ni ens trobem front a una aplicació inadequada del "forum non conveniens", sinó que la pretensió que insta la part agent s'incardina en l'àmbit d'un procés de crisi matrimonial i en el que són els tribunals espanyols els competents per a conèixer de la mateixa, no solament perquè el domicili del defenent es situa allà i perquè els tribunals andorrans no són competents en virtut d'allò que disposa l'article 49 LQM, sinó a més perquè la connexió o vinculació entre el fons de l'afer i el territori andorrà no es pot conceptuar com a intensa o rellevant.

III.- En segon terme, entén la part recurrent que, de forma incomprensible, el jutjador d'instància no s'ha pronunciat sobre l'excepció de litispendència. I aquest motiu també ha de ser desestimat, tota vegada que és suficient amb l'examen de l'escrit de la part defenent en el que s'articulen les excepcions de manca de jurisdicció i de litispendència (folis 91 i 93) per a constatar que

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

aquesta darrera s'instrumenta amb caire subsidiari en relació a l'excepció de manca de jurisdicció. Per tant, acollida la primera esdevé innecessari el pronunciament judicial en relació a la segona.

IV.- La desestimació del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. J.S.B. contra l'Aute, de data 25-7-2007, dictat per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmar íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-